

стану у місті, для будівлі вони створюють додаткову звуку й теплоізоляцію, а також захист конструкцій від пошкоджень й зносу.

Слід зазначити, що основний акцент при архітектурно-містобудівному формуванні міського простору повинен створювати гуманне комфортне середовище перш за все для пішохода. Цей процес вимагає вдосконалення як обслуговуючої інфраструктури, так і композиційно-естетичних аспектів громадського простору вулиць.

Комплексний підхід щодо реновації вулиць з оптимальною організацією їх об'ємно-планувальних і архітектурно-містобудівних характеристик дозволить їм найкращим чином відповідати сучасним вимогам формування міського середовища. Такий підхід створить комфортне вуличне середовище із системою різноманітних дизайн-просторів, що буде позитивно впливати на пішоходів, вело та автомобілістів, сприяти їх громадській свідомості. А поліпшення естетичних та екологічних характеристики як окремої будівлі, вулиці, площі, так і міського середовища в цілому, забезпечить їх розвиток в майбутньому.

КЕРАМІКА, ЯК ЗАСІБ ХУДОЖНЬОЇ ВИРАЗНОСТІ В РОБОТАХ А.ГАУДІ І Ф.ХУНДЕРВАССЕРА

Мякотіна Є.В.

Науковий керівник – Швець Л.М., канд. архіт., доцент

Фасадний керамічний декор прикрашає безліч будівель іспанського (каталонського) архітектора Антоніо Гауді. Період його творчої діяльності припав на кінець XIX-початок XX століття. Роботи Гауді характеризуються властивими іспанському модернізму яскравістю і незвичністю. Майстер захоплювався кольоровою керамікою, використовуючи її по можливості у всіх деталях своїх творів.

Більшою мірою на творчість А. Гауді вплинув період розвитку модерну, стимулюючи експериментувати з використанням нових форм і матеріалів, дозволяючи відійти від історичних канонів в пошуках власного шляху. Але цей напрямок склало лише основу для творчого шляху архітектора в створенні свого неповторного стилю. У творах майстра можна побачити плавність природних ліній в сукупності з особливими рисами каталонської архітектури (мавританського, східного та готичного стилів). Специфічну манеру Антоніо Гауді віднести однозначно до певного течією неможливо, швидше це своєрідне свавілля в дусі еkleктики, виконане в рамках смаку автора.

Під впливом течії модерну створена обробка елегантного і в той же час неординарного фасаду будинку Бальо, виконаного в техніці тренкадіс («ламаного» мозаїки). Оформлення будівлі належить поміч-

нику архітектора художнику-керамістові Джузеп Жужоло. Керамічне облицювання фасаду будівлі немов тягнеться до неба розсипом осколків. Вінчає будівлю дах, покритий керамічною черепицею у вигляді лускатої шкіри міфічного дракона.

У декорації будинку Мануеля Вісенс Були використані властивості поліхромних ефектів керамічної облицювання. Прикраса фасаду будинку в традиціях модерну - кольоровими майоліковими плитками і жовтими квітами з кахлю. Усередині зі стель звисають ліпні «сталактити» - виступи з керамічною обробкою.

Сміливі варіації, гра контрастів вертикалей з горизонталями, світлих і темних відтінків підкреслили пластичність і динамічність архітектурних форм будинку. Мікс напрямків і культур надав будівлі неповторний колорит. Наприклад, мавританські башточки на його даху дуже органічно виглядають в поєднанні з кахлями вікон і стін з природного каменю. Кована огорожа в стилі Арт-нуво стала завершальним штрихом цього царства кераміки.

Ще одним з найяскравіших митців який у своїй творчості використовував керамічну плитку у оздобленні архітектурних об'єктів був австрійський художник Фрідріх Хундертвассера. Його творчий період припадає на другу половину ХХ століття. Яскравим прикладом його творчості став багатоквартирний «Будинок Хундертвассера» у Відні. Кераміці Ф.Хундертвассер надає особливого значення - її неблекнущій століттями колір і пластичність дозволяють ідеально декорувати будь-яку будівлю. Тому Ф.Хундертвассер активно застосовує кераміку в кожному своєму будинку, реалізуючи таким чином в архітектурі свою експресію живописця. Крім керамічних кахлів на фасаді, в Будинку безліч керамічних колон, кожна з яких відрізняється від іншого і за формою і за кольором.

На фасаді розміщено безліч криволінійних смуг з глянцевого керамічної мозаїки, що виблискує кольором і контрастує своєю поверхнею з матовою фактурою бетону. Ці хвилеподібні смуги надають будівлі ефект нестабільності, будівля візуально як би «пливе». Взагалі, ставлення Ф. Хундертвассера до прямих ліній повністю нетерпиме.

Можна сказати, що і в цьому він солідарний з А.Гауді.

Одним з його останніх будинків, які добудовувалися вже після смерті архітектора, став будинок «Зелена Цитадель» у Магдебурзі. У будинку є два внутрішніх дворика з фонтанами і колонами. Колонада цього будинку перегукується в залом «Сто колон» А.Гауді в Барселоні. І звичайно будинок повний керамікою. Вона всюди. Нею облицьований фасад, підлога, стіни. Звичайний прийом облицювання стін і підлоги керамічною мозаїкою в ім'я мальовничості архітектури застосований

Ф.Хундертвассером і в Зеленій Цитаделі. У будівлі реалізований улюблений символ Ф.Хундертвассера - спіраль, закручувати балюстради верхніх поверхів і підтримувана діагональними декорами з керамічної мозаїки.

Таким чином, слід відмітити, що керамічне мозаїчне оздоблення будівель притаманне не тільки зодчим стародавніх епох і не тільки інтер'єрному оздобленню внутрішніх просторів (римські терми, оздоблення церковних споруд), а і сучасним архітекторам та художникам. У пошуках індивідуалізації, яскравості і неповторності художнього образу, цей матеріал стає в руках майстрів прекрасним засобом художньої виразності масштабних архітектурних об'єктів.

АРХІТЕКТУРНА БІОНІКА

Свиридова А.В.

Науковий Керівник – Коровкіна Г.А., ст. викладач

Вже на початку ХХ століття архітектура зазнала суттєвих змін. Позначилися наслідки науково-технічної революції - поява залізобетону і досвід безпосереднього використання металу в якості будівельного матеріалу. Далися взнаки і зміни соціального порядку - зростання міст, промислових підприємств, демографічна проблема. Необхідність будувати швидко, міцно, багато, і дешево чинила тиск на архітектуру і зумовила її характер і тенденції розвитку в ХХ-ХХІ століттях. Це визначило народження інтеграційних дисциплін і течій в науці, техніці і мистецтві, одним із прикладів яких стала архітектурна біоніка.

Біоніка (англ. Bionics, від bion - жива істота, організм; грец. Біо - живу) – це наука, що вивчає живу природу, з метою використання отриманих знань у практичній діяльності людини. Термін біоніка вперше з'явився в 1960 році, коли фахівці різних профілів, які зібралися на симпозіум в Дайтоні (США), висунули гасло: «Живі прототипи - ключ до нової техніки». Біоніка стала своєрідним мостом, хто зв'язав біологію з математикою, фізикою, хімією і технікою.

Одна з найважливіших цілей біоніки - встановлення аналогії між фізико-хімічними та інформаційними процесами, що зустрічаються в архітектурі, і відповідними процесами в живій природі.

Біоніка вчить мистецтву раціонального копіювання живої природи, дослідженню технічних умов доцільного використання біологічних об'єктів, процесів і явищ.

Головним завданням біоніки в архітектурі є пошук в природних біологічних системах оптимальних рішень для різних архітектур-